

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

facile Danos, si in Phinnos mouerent, à tergo adorirentur, Daniamq; aded facerēt infestam, vt suis rebus Dani consulere coacti, hostem Phinum obliuiscerentur. Sed tum nuptia in Phinnia apparatus, regio luxu feruescebat, cum superueniens Gram Dania rex nihil metuentibus conuiuus, omnia disturbabat: nam exercitum quem in Norwagiam armabat, in Phinnos conuertit: ibiq; sponsum regem Saxonum Henricum, inter sacra nuptiarum oppressit, abstractamq; patri filiam abduxit. Hec prima in Danicis antiquitatibus Saxonum mentio. Cum autem idem rex Dania susceptum in Norwagios bellum prosequeretur, Saxones iniuriam occisi regis animo voluentes, arma iunxere Norwagijs, non tam illorū charitate, quàm occisi regis sui vltione: quo in bello, Saxonū præcipuè armis, idem rex Dania oppressus, occubuit: nec enim erat difficile Saxonibus, iā nautico populo Iutiam tenenti, in Norwagiam illi non longinquam, arma conuertere. Quid non aui valet mutare longæua ventustas? Iam tum Saxones ibi bella gessere, & ibi conciliauere sibi nuptias, quò nunc florentibus per littora Germaniæ mercaturis Saxonum, vix nauigant qui pauperiem in vltimis fluctibus tentat effugere. Sed inde molem & vires gentis metiaris, de longinqua militia, & de repositis gentibus, ad fœdera nuptiarum euocatis.

CAPVT III.

Sifridus rex Saxonice rebus præerat ea tempestate, Squa Haddingus Daniam regno teneret: Exoritur quidam vir audetior quàm fortuna ferret, qui Daniam è Iutia infestam habuit, territans Danorum regem viribus Saxonum: nam ipse Iutiam, quæ tum parebat Saxonibus, patriam habebat: eadem audacia versus in Saxoniam, inde prædas agebat, Danorum arma

Saxo-

Saxonibus pratendens. Erat ea tempestate Sifridus Saxonum rex alijs implicitus bellis, quod pacem ab Tostone (id erat enim viro nomen) qualicunque conditione emere cogebatur. Pacti conuenti placitū fuit, vt regem Daniae Haddingum socijs armis oppugnarent: Firmantur inuicē pacta, iunguntur arma. Iutia atque Saxonia viribus rex Daniae praelio congressus vincitur, fuga sibi per mare consulere cogitur: Insequutus fugientem Tosto, propè erat vt comprahenderet: sed elabatur, & reparatis viribus, hostem nihil tale opinantem aggreditur. Tosto accepto graui vulnere, vix se tutatus ab hoste, in fugam rebus conuersis se conijcit: Indè cum iam omnia sua suorumq; praelijs absumpsisset, vtpotè qui regi par esse non posset, piraticam, quæ tum iusti questūs nomen habuit, aggressus, opes reparauit: & indè iam auctior rebus & animo, patriam reuisit: Danorum regem, cuius exercitibus par esse non posset, (quod Saxonia princeps iam illum auxilio destitueret) in duellum prouocauit. Tantus erat regi animus, vt etiam si ob generis imparitatem iuste recusaret, contemneretq; prouocantem, accepit tamen oblatam conditionem, & congressum Tostonem strauit. Hæc altera in Danicis antiquitatibus Saxonum commemoratio. Silet interim nobis Cornelius Tacitus, silet & Plinius in libris XX. rerum Germanicarum: de quibus ne fragmina quidem, vt de Cornelio, extant: quanquàm si superessent, tantam antiquitatem non attingerent, quod ante Iuliū Casarem, & Gallie, & Germania satis essent Romanis incognita. Testatur tamen Cornelius Tacitus Batauos, nunc Geldrenses, esse genus Cattorum, hoc est, Saxonum: ipsum audiamus: Omnium, inquit, harum, gentium, nimirum, ad ripam Rheni incolentium, præcipui sunt Bataui, non multum ex ripa, sed infulam Rheni
annu

annis colunt : Cattorum quondam populus, & seditione domestica in eas sedes transgressus, in quibus pars Romani Imperij fierent : Manet honos, & antiquæ societatis insigne : nam nec tributis conteruntur, nec publicanus atterit : exuti oneribus & collationibus, & tantum in vsum præriorum sepositi, velut tela atque arma bellis reseruantur. Sic Bataui, id est, Geldrenses, ex Cattis, hoc est, Saxonibus prodiērūt : Nam & Brabantini, & Flandrenses mixtum ex Saxonibus sanguinem ducunt. Sed hoc ad tempora Magni Karoli pertinet : qui multa milia Saxonum (quod dicemus) cum liberis & coniugibus transtulit vltra Rhenum : Nunc ea commemoratione contenti simus ex Cornelij testimonio, Batauos, quorum ille multa præclara attigit in Augusta historia, origine Cattos, hoc est, Saxones esse. Iuuat & illud huic inserere loco, quanti faciant Transrhenani homines, suã in Germanos referre originem : ipse Tacitus loquatur : Treuiri, inquit, & Heruli, circa affectationem Germanæ originis vltro ambitiosi sunt, tanquam per hanc gloriam sanguinis, à similitudine & inertia Gallorum separentur. Audiant Galli, tumidum genus hominum, testimonium Romani authoris : Agnoscant hodiè Franci genus suum ex Germania, & ipsi ambitiosi sunt ab hac origine, gloriam sanguinis à patribus Germanis mutuantes, vt separentur ab inertia natiua Gallorum. Sed nõui hominum cor altum, non recipient Taciti testimoniũ, non gloriabuntur de Germana origine, magis, scilicet, erubescant : nec immeritò, quia sanguis ille dudum exaruit cum robore præco, emolliuit iam dudum viros clementia celi, quod & patribus eorum Gallis remur contigisse.

Fren